

การผลกระทบและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการพยาบาล

ความหมายของการพยาบาลนั้นได้มีผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลໄก์ให้ไว้ว่ามาก เช่น โภโนแวน์¹ (Donovan) ໄก์อ้างถึงความหมายของการพยาบาลซึ่งกล่าวโดย โภวน (Gowan) ว่า

การพยาบาลหมายถึงการนำเอาความรู้ในหลักการทางวิทยาศาสตร์ (Sciences) และศิลป์ (Arts) มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการดูแล (care) ผู้ป่วยซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องทั้งการร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ของผู้ป่วย โดยรวมทั้งเน้นถึงความสำคัญของการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพอนามัยอันดี ทั้งแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชนอย่างเสมอภาคทั้กเที่ยมกัน

ซึ่ง โอบเ溫² (Owen) และ ไกวินเซนติ³ (DiVincenti) ได้กล่าวถึงความหมายของการพยาบาลไว้ว่า “ความหมายของความคล้ายคลึงกันดังกล่าวมานี้คือ

¹Helen M. Donovan, Nursing Service Administration (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1975), p. 19.

²J. Owen, Modern Concepts of Hospital Administration (Philadelphia : W.B.Saunders Company , 1962), p. 369.

³DiVincenti, op. cit., p. 281.

นอกจากนั้น รามี⁴ (Ramey) ยังให้ความหมายของการพยาบาลในลักษณะของชนาการเอาไว้ว่า

การพยาบาลเป็นการประเมินสภาวะของผู้ป่วยในขณะนั้น เพื่อนำมาวางแผนการพยาบาล และปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้อย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสุขภาพอนามัยอันดี รวมทั้งการประเมินประสิทธิภาพของการให้การพยาบาลโดยอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์ และความรู้ทางทฤษฎีที่มีประสบการณ์ กัน โดยไม่เพียงแต่มุ่งหวังที่จะให้ผู้ป่วยหายจากโรคเห็นแก่ ยังมุ่งที่จะป้องกันการเกิดโรค พัฒนาระดับภาพ และให้สุขศึกษาแก่ป่วยอีกด้วย

และแลนเบอร์เซ่น⁵ (Lambertsen) ให้ความหมายของการพยาบาลที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคมไว้ว่า

การพยาบาลเป็นกระบวนการที่ไม่ยืนนิ่ง (dynamic) และท่องมีการศึกษาอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อจะให้บรรลุถึงเป้าหมายของสุขภาพอนามัยอันดี ซึ่งมุ่งปฏิบัติทั้งวนพยาบาลฯ จึงต้องทราบหนัก ว่าการพยาบาล เป็นบริการที่จะช่วยให้สังคมอยู่รอด ไก่ควรการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพของพยาบาล

⁴

I.Ramey, "Meeting Today's Challenges to Nursing Service and Education," Nursing Forum, 8 (February, 1969), p. 183. quoted in Helen M. Donovan, Nursing Service Administration (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1975, p. 17.

⁵

Eleanor C. Lambertsen, Education for Nursing Leadership (Philadelphia : J.B. Lippincott Company, 1958), p. 89.

ลักษณะงานพยาบาล

มนต์แทก⁶ (Montag) ได้กล่าวไว้ว่า งานในหน้าที่ของพยาบาลนั้นเปรียบเสมือน การแพร่ร่มของแสง (spectrum range) กิจจะเริ่มตั้งแต่ดูแลเด็ก ๆ และมีร่มมีแผ่นยา กว้างออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งอาจจัดแบ่งลักษณะความยากง่ายออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. การพยาบาลระดับทั่ว เป็น การพยาบาลเกี่ยวกับ สุขวิทยาอนามัยส่วนบุคคล และการรักษาความสะอาดของสิ่งแวดล้อมและที่อยู่อาศัย เป็นงานที่สามารถฝึกหัดให้บุคคลทั่วไปทำได้

2. การพยาบาลระดับกลาง เป็น การพยาบาลที่กองอาชีวศึกษาระดับกลาง ลินใจอยู่บ้าง แท้ไม่จำเป็นต้องอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้ง เพราะเป็นงานที่กำหนดโดยเกณฑ์ไว้แน่นอนและกระทำเป็นกิจวัตร เช่น การถูและผู้ป่วยเรื้อรัง หรือผู้ป่วยพักฟื้น ซึ่งทั้งนี้จะอยู่ภายใต้การถูและรับผิดชอบของพยาบาลวิชาชีพ

3. การพยาบาลระดับยาก เป็นการพยาบาลที่ต้องคัดแปลงหลักวิชาการ วิทยาศาสตร์หลายสาขาวิชาใช้ในการพยาบาล การวางแผนและการคำนวณ เช่น การพยาบาลผู้ป่วยที่มีอาการหนักและมีอาการเปลี่ยนแปลงอย่างเสมอ การพยาบาลผู้ป่วยที่มีความผิดปกติทางอารมณ์และจิตใจ เป็นการพยาบาลที่กองอาชีวศึกษาและทักษะ และความรอบคอบในการป้องกันอันตรายและอุบัติเหตุทั่ว ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย นอกจาก

004243

---

⁶ Mildred Montag, Education of Nursing Technician (New York : G.P. Putnam, 1951), p. 6. quoted in. Eleanor C. Lambertsen, Education for Nursing Leadership (Philadelphia : J.B. Lippincott Company, 1958), pp. 75 - 76.

นั้นยังรวมถึงการสอนและแนะนำผู้ป่วยและประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับสุขวิทยาอนามัย การป้องกันโรค และการพัฒนาระดับภาพของบุคคลภายนอก

เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมการพยาบาลในโรงพยาบาลโดยละเอียดแล้ว จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติงานของพยาบาลเป็นงานที่กองมีผู้รับผิดชอบหลักอยู่สี่ชั้น โอมทุกวัน คือ นั้นเพื่อให้งานทำเนินไปอย่างมีระบบระเบียบ มีประสิทธิภาพ ทุกโรงพยาบาลได้จัดให้มีหัวหน้าแผนกพยาบาล เป็นผู้บริหารสูงสุดในแผนกพยาบาล พยาบาลนิเทศเป็นผู้บริหารระดับรองลงมา มีหน้าที่คัดเลือกและรับผิดชอบกิจกรรมการพยาบาล และช่วยเหลือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่พยาบาลในหน่วยงานย่อยแต่ละแผนก (clinical area) ซึ่งในแต่ละแผนกนั้นจะประกอบด้วยห้องผู้ป่วย ซึ่งมักจะแบ่งแยกตามประเภทของผู้ป่วย และในห้องผู้ป่วยแต่ละแห่งนั้นมีหัวหน้าที่คัดเลือกหัวหน้าห้องผู้ป่วย (head nurse) เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของพยาบาลที่ให้บริการแก่ผู้ป่วย ซึ่งห้องผู้ป่วยนั้นนับว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญยิ่งในโรงพยาบาล เพราะเป็นสถานที่ที่ให้บริการการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย มีการค้นคว้าวิจัยทางคลินิก เป็นสถานที่ทำการศึกษาแก่บุคลากรในห้องสุขภาพ และเป็นสถานที่ที่ปฏิบัติงานของบุคลากรในแผนกพยาบาล ซึ่งเป็นแผนกที่มีบุคลากรจำนวนมากที่สุดในโรงพยาบาลทุกแห่ง⁷

---

⁷Barrette, Gessner and Phelps. op. cit., p. 187.

กิจกรรมที่คำแนะนำในหอพยาบาลนั้นแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้⁸

1. การรักษา (Medical Care) มีแพทย์เป็นผู้วางแผนทางการรักษา และพยาบาลเป็นผู้ร่วมมือในการให้การรักษานั้น ซึ่งทำให้พยาบาลส่วนมากเข้าใจว่างานเหล่านี้เป็นงานหน้าที่หลัก

2. การพยาบาล (Nursing Care) มีเจ้าหน้าที่พยาบาลหลายระดับ เช่น พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล พนักงานผู้ช่วย และนักศึกษาพยาบาล เป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยมีหัวหน้าทีมเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบและนิเทศงาน

3. การบริหารการพยาบาล (Administration or Management of Nursing Care) เป็นกิจกรรมลักษณะที่ประกอบด้วยการ กำหนดการให้การพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การอนุญาณ การสอน การนิเทศงานและการประเมินผลการพยาบาล กิจกรรมเหล่านี้ ผู้ปฏิบัติคือ พยาบาลผู้ช่วยทุกระดับ นับตั้งแต่หัวหน้าทีม (Team Leader) หัวหน้าwards (Incharged Nurse) หัวหน้าทีม (Head Nurse) พยาบาลนิเทศ (Supervisor Nurse) และหัวหน้าแผนกพยาบาล (Director of Nursing)

4. กิจกรรมอื่น ๆ เช่น งานธุรการ งานเบบาน การมีประสานงานกิจกรรมทั้งภายในภายนอกหอพยาบาล ซึ่งยังเป็นงานที่อยู่ภายใต้ความดูแลรับผิดชอบของหัวหน้าทีมอยู่ในโรงพยาบาลทั่วไป

กิจกรรมทาง ๆ ดังกล่าวที่คำแนะนำอยู่ภายใต้ในหอพยาบาลนั้น อยู่ในขอบเขตการดูแลรับผิดชอบของหัวหน้าทีมทั้งสิ้น จึงเห็นได้ว่าหัวหน้าทีมเป็นผู้ต้องห้ามเสื่อมเรื่อง และเป็นกุญแจสำคัญ (key person) ในการดำเนินกิจการของโรงพยาบาล⁹ เป็นผู้นำ

⁸ Ibid., pp. 187-188.

⁹ Isabel M. Stewart, The Hospital Head Nurse (New York: The Macmillan Company, 1950), p. 27.

และเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลให้เจ้าหน้าที่พยาบาลให้การรักษาพยาบาลตามแนวการรักษาของแพทย์ และความแผนการพยาบาลที่ได้วางไว้ ซึ่งก็ต้องเป็นไปตามความจำเป็น กองหลังของปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยด้วย ฉะนั้น หัวหน้าที่ก็จะต้องมีการตัดสินใจ (judgement) และการวินิจฉัยสิ่งการ (decision making) ที่ดี และเหมาะสม¹⁰ ในศิลป์เงล¹¹ (Nightingale) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของหัวหน้าที่กว่า จะต้องเป็นผู้มีความสามารถสูง เพราะภารกิจการของโรงพยาบาลจะดำเนินไปภายคืนนี้จะต้องประกอบด้วย โรงพยาบาลที่ดี หน่วยแม่บ้านที่ดี และหัวหน้าที่ดีด้วย

ส่วนรับในหัวหน้าของผู้บริหารโรงพยาบาลหรือผู้บริหารองค์การพยาบาลนั้น หัวหน้าที่ก็เป็นกำแพงที่เชื่อมโยงระหว่างการบริหารการพยาบาลกับการพยาบาลโดยกรงทองปูปวย¹² หัวหน้าที่ก็เป็นอุดมคติ (Ideal) จึงต้องเป็นผู้ประกอบด้วยทักษะและความรู้ด้านการบริหารและการพยาบาล ซึ่งงานด้านการบริหารนั้นจะรวมไปถึงงานธุรการ และงานแม่บ้านด้วย¹³ นอกจากหัวหน้าที่จะต้องเป็นผู้รับนโยบาย วัสดุประสงค์ แนว

¹⁰ Barrette, Gessner and Phelps, op. cit., p. 192.

¹¹ Florence Nightingale, Selected Material writing of Florence Nightingale (New York: The Macmillan Company, 1954), p. 281. quoted in Julia Kriegel, The Head Nurse Thoughts and Decisions (New York: The Macmillan Company., 1968), p. 26.

¹² Barbara J. Stevens, "The Head Nurse as Manager," Journal of Nursing Administration, 6(January-February, 1974), p. 36.

¹³ SR. Mary Donald and SR. Mary Susanne, "Nursing? Administration? or Both?... This is the Head Nurse's Dilemma," Hospital Progress (April, 1965), pp. 76-78.

ความติด เป้าหมาย และระเบียบในการปฏิบัติงานน่าจดจำ บริหารและพยาบาล และผู้บริหารแผนพยาบาลแล้ว ก็จะต้องเป็นผู้ค้าในการและน้อมนำหมายงานให้แก่บุคลากรภายในห้องป่ายที่ตนรับผิดชอบอยู่ ในปฏิบัติงานตามนโยบายและวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของบริการพยาบาลที่ญี่ป่ายจะได้รับเป็นหลักด้วย¹⁴ จึงเห็นได้ว่า หน้าที่ของหัวหน้าทีก็คือเป็นผู้บริหารระดับกลาง (middle manager) ในวงการอุตสาหกรรม¹⁵ พนักงานหัวหน้าทีก็ต้องรับผิดชอบพื้นบริการการรักษาพยาบาล (patient care) การบริหารบุคลากร (staff management) และการบริหารในหน่วยงานตามนโยบาย (Administration of nursing division policies) และคุณภาพที่ความรับผิดชอบเหล่านี้ หัวหน้าทีก็จะต้องใช้ประโยชน์จากหัวหน้าของตัวเอง (self) ผู้ที่มั่งคั่นบัญชา (staff) และระบบงาน (delivery system) ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานเหล่านั้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ¹⁶.

นอกจากหน้าที่ในการบริหารให้การพยาบาลโดยตรง และการบริหารงานในห้องป่ายดังกล่าวมาแล้ว หัวหน้าทีก็ยังคงมีหน้าที่ในการดำเนินการให้บริการการศึกษาแก่เจ้าหน้าที่พยาบาล และนักศึกษาพยาบาลอีกด้วย เพราะหัวหน้าทีก็เป็นผู้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานพยาบาลจะสามารถเป็นครูและเป็นแบบอย่าง (Role Model) ที่สำคัญ¹⁷ นอกจาก

¹⁴ Stevens, loc. cit.

¹⁵ William King Brown, "An Administrator's View of the Head Nurses' Work," Nursing Outlook, 11(November, 1963), pp.798-799.

¹⁶ Stevens, op. cit., p. 38.

¹⁷ Elma M. Rinehart, Management of Nursing Care (New York:

The Macmillan Company, 1969), p. 39.

จากนั้นหัวหน้าที่ก็ยังเป็นผู้จัดสรรสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยและการพยาบาลแก่นักศึกษาพยาบาลและบุคลากรอื่น ๆ ในที่นี่ สุขภาพ และเป็นผู้รวมในการจัดการศึกษาอบรมแก่บุคลากร (*in-service education*) อีกด้วย¹⁸ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนนักศึกษาเบื้องต้นนี้ หัวหน้าที่ก็จะเป็นต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเข้าใจว่าตนนักศึกษาเป็นผู้ที่กำลังศึกษาหาความรู้จากประสบการณ์ที่หัวหน้าที่ก่อร่วมกับครูประจำชั้นที่ก่อร่วมกันจัดให้แก่ศึกษาໄດ້ฝึกปฏิบัติงานคนที่ได้ศึกษานา และหัวหน้าที่ก็ควรจะกระหน่ำในความแตกต่างของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถรับด้วยกันอีกด้วย ดังนั้นหัวหน้าที่ก็จึงควรมีหน้าที่ร่วมกับครูประจำชั้นที่ก่อในการอบรมนักศึกษาและผู้ป่วยแก่นักศึกษา รวมทั้งการร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือและการวางแผนการพยาบาลเกี่ยวกับผู้ป่วย (*clinical conference*) ด้วย¹⁹

ไรน์ฮาร์ท²⁰ (Rinehart) ได้แบ่งหัวหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าที่ก่อไว้เป็น 4 ค้านใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) หัวหน้าที่ก่อเป็นผู้จัดให้มีการพยาบาลในเหตุการณ์ตามวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลและแผนพยาบาลฯ พร้อมทั้งดำเนินไว้ซึ่งบทสรุป การพยาบาลในการให้การพยาบาลผู้ป่วยรายบุคคลตามแผนการพยาบาลที่ได้รับไว้ โดยการอนหมายงานการดูแลผู้ป่วยในแต่ละหน้าที่พยาบาลโดยคำนึงถึงความสามารถของเจ้าหน้าที่ พยาบาล และความลักษณะของการของผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลพยาบาลอย่างดี เบื้องต้นโดยสิ่งใดๆ ก็ตาม นอกเหนือหัวหน้าที่ก่อทั้งหมดที่อธิบายไว้ผู้ป่วยและญาติเข้าใจ

¹⁸ Kathleen K. Guinee, The Professional Nurse (New York: The Macmillan Company, 1970), p. 98.

¹⁹ Barrette, Gessner and Phelps, op. cit., p. 344-345.

²⁰ Rinehart, op. cit., pp. 39-42.

ในการรักษาพยาบาล รวมในการสอนและแนะนำผู้ป่วย และรวมในการอภิปรายปัญหาในการพยาบาลกับบุหรี่หาระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย

2. การจัดระบบงาน (Organizing) หัวหน้าที่กเป็นผู้ประเมินและวิเคราะห์ความต้องการงานอัตรากำลังพยาบาลในห้องผู้ป่วยของตน โดยพิจารณาถึง จำนวนผู้ป่วย ลักษณะอาการ ระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาล กิจกรรมการพยาบาล แผนการรักษาของแพทย์ และแผนการพยาบาล พร้อมกับการจัดตารางเวลาปฏิบัติงาน (scheduling) ของเจ้าหน้าที่พยาบาลให้เพียงพอและเหมาะสมสมคลองสืบสานไว้ ตลอดจนรายงานให้หัวหน้าแผนกพยาบาล หรือพยาบาลนิเทศให้ทราบถึงความต้องการงานอัตรากำลังในหน่วยงานของตนด้วย

3. การกำเนิดงาน (Directing) หัวหน้าที่กเป็นผู้จัดให้มีบริการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพโดยร่วมตรวจเยี่ยม (rounds) กับแพทย์ และเจ้าหน้าที่พยาบาล และรวมในการอภิปรายปัญหาของผู้ป่วย จัดให้มีระบบการจดบันทึก (record) และรายงาน (report) ที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ ทั้งยังให้ความร่วมมือและประสานงานกับบุคลากร อื่น ๆ ในที่สุขภาพเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับบริการอย่างเต็มที่ สำรวจในด้านการบริหารและนิเทศงานแก่บุคลากรนั้น หัวหน้าที่ควรจะเป็นผู้มีสัมพันธ์อาพาธดี กับเจ้าหน้าที่พยาบาล ทุกระดับ สามารถเป็นที่ปรึกษาปัญหาทั้งส่วนตัวและหน้าที่การทำงานแก่เจ้าหน้าที่พยาบาลได้ พร้อมกันนั้นก็เป็นผู้สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่พยาบาลมีความก้าวหน้าและพัฒนาตนเองตามความเหมาะสม

4. การควบคุมงาน (Controlling) หัวหน้าที่กเป็นผู้ประเมินประสิทธิภาพของการให้บริการพยาบาล โดยการสังเกตจากลักษณะอาการของผู้ป่วย และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นซึ่งอาจทำให้ขาดความร่วมในการตรวจเยี่ยม (rounds) แต่ละครั้งพร้อมกับการสอนหรือสาธิต เทคนิคหรือการพยาบาลใหม่ ๆ แก่เจ้าหน้าที่พยาบาลและให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยในรายที่ถูกต้องการหักดิบในการพยาบาล เป็นพิเศษด้วย

นอกจากนี้ National League For Nursing (NLN) ประเทศสหรัฐอเมริกา ยังได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าที่กไว้อย่างละเอียดดังนี้แล้วก็ได้แก่

จากการที่วิจัยได้นำเอาความหมายของพยาบาลและการพยาบาล ลักษณะพยาบาลโดยทั่วไป กิจกรรมที่ค่าเนินไปในหอป่วย รวมทั้งบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าศึกมากล่าวไว้ในการวิจัยนี้ ก็เพื่อจะให้เห็นว่าหัวหน้าศึกนั้นเป็นผู้ที่มีขอบเขตของกิจกรรมหรือลักษณะงานกว้างขวางมากทั้งในฐานะของพยาบาลวิชาชีพที่ทองให้การพยาบาลโดยตรงโดยป่วย และในฐานะของผู้บริหารพยาบาลระดับหนึ่งที่ทองบริหารงานภายในหอป่วย ในค่าเนินไปด้วยที่ รวมถึงการบริหารบุคลากรและการนิเทศงานด้วย ซึ่งในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศึกนั้นอาจจะประสบกับปัญหาและอุปสรรค เช่น หัวหน้าศึกทองทำงานตามบริหารและการประสานงานกิจกรรมทั้งหลายในการยอนออกหอป่วย ที่ไม่ใช่งานพยาบาลโดยตรงมากเกินไป จนไม่มีเวลาที่จะทำงานค้านการพยาบาลโดยตรง หรือการนิเทศการพยาบาลแก่บุคลากรอันอาจทำให้คุณภาพของการพยาบาลลดลงไป ส่วนงานในค้านการบริหารการนิเทศงานและการให้ความรู้ค้านการพยาบาลแก่บุคลากรและนักศึกษาพยาบาลนั้น ถ้าหากหัวหน้าศึกขาดการเตรียมตัว ค้านความรู้ และประสบการณ์อย่างพอเพียงจะทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และหัวหน้าศึกเองก็ขาดความมั่นใจที่จะปฏิบัติด้วย กังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้บริหารโรงพยาบาลหรือผู้บริหารแผนกพยาบาลจะทราบนัก และเห็นความสำคัญในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าวมาแล้วด้วย

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ค.ศ. 1963 แมnnิช²¹ (Manniche) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของค่าແහນ์และงานของหัวหน้าศึก (Ward Sister) ในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ 4 แห่ง ในประเทศไทย เกณฑ์ค่าແහນ์ที่พบว่าค่าແහන์หัวหน้าศึกนั้น เป็นค่าແහන์ที่ตั้งขึ้นมาเนื่องจากมีงานใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นในขอบเขตการปฏิบัติงานของพยาบาลพร้อม ๆ กับวิshawakan การทางการแพทย์โดยที่ผู้บริหารโรงพยาบาล ได้คาดหมายว่าหัวหน้าศึกจะต้องเป็นผู้นำที่สำคัญในการบริหารงานหอป่วยควบคู่ไปกับความสามารถในการพยาบาล และสามารถที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศึก

²¹Erik Manniche, "The Head Nurse (Ward Sister)," Nursing Research, 14(Summer, 1965), p.185.

นั้นส่วนใหญ่ เป็นของมาจากการศึกษาในองค์การนากกว่าลักษณะบุคลิกภาพส่วนตัวของหัวหน้าที่ก่อ
ต.ศ. 1964 แอนเดอร์สัน²² (Anderson) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของหัวหน้า
ที่ก่อตั้งค่านิยม โดยบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของหัวหน้าที่ก่อที่เป็นที่นิยม
(Activity Preferences) และพฤติกรรมของหัวหน้าที่ก่อในการความเป็นผู้นำ
(Leader Behavior) โดยใช้แบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของหัวหน้าที่ก่อ 25 คน และ
ผู้ที่บังคับบัญชาของหัวหน้าที่ก่อ 79 คน แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ แบบสอบถาม
ตามภาคแรกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นที่นิยมนั้นแบ่งออกเป็น 3 ด้านใหญ่ คือ กิจกรรม
เกี่ยวกับการพยาบาลโดยตรง, กิจกรรมเกี่ยวกับบุคลากรและกิจกรรมการประสานงาน
และแบบสอบถามภาคที่สอง เกี่ยวกับพฤติกรรมในการความเป็นผู้นำของหัวหน้าที่ก่อนั้น ใช้
แบบสอบถาม L B D Q (Leadership Behavior Description Questionnaire)
โดยผ่านมาปรับปรุงให้เข้ากับงานของพยาบาล การศึกษาพบว่า หัวหน้าที่ก่อที่มีการทำงาน
เป็นที่นิยมของบุคคลบัญชามากคือ ผู้ที่มีกิจกรรมในการพยาบาลอยู่ปีก่อนข้างสูง
ส่วนหัวหน้าที่ก่อที่มีกิจกรรมค่านบุคลากรและกิจกรรมการประสานงาน จะเป็นที่นิยมรองลง
มาตามลำดับ แต่สำหรับความคิดเห็นของหัวหน้าที่ก่อเองนั้น ปรากฏว่าซึ่งงานค้านบริหาร
บุคลากรมากกว่ากิจกรรมอื่น และนำไปสู่เกี่ยวนั้น แอนเดอร์สัน²³ ได้ศึกษาต่อไปถึง
ความคิดเห็นของบุคคลบัญชาของหัวหน้าที่ก่อและความคิดเห็นของหัวหน้าที่ก่อเองไปพร้อม ๆ
กัน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ ประชารท์ใช้ศึกษาคือบุคคลบัญชาและบุคลากรนิเทศ
(Supervisor) 2 คน และหัวหน้าที่ก่อ 17 คน การศึกษาพบว่าหัวหน้าที่ก่อที่มีพฤติกรรม

²² Ruth M. Anderson, "Activity Preferences and Leadership Behavior of Head Nurse : Part I," Nursing Research, 13(Summer, 1964), pp. 239-243.

²³ Ruth M. Anderson, "Activity Preferences and Leadership Behavior of Head Nurse : Part II," Nursing Research, 13(Fall, 1964), pp. 333-337.

เป็นที่นิยมของบุรุษและสตรีคือ ผู้ที่ทำกิจกรรมด้านการประสานงานมากที่สุด และหัวหน้าที่ก่อเรื่องนี้นิยมกิจกรรมด้านบุคลากรมากอย่างเดิม ซึ่งจากผลการศึกษาของแอนโกร์สัน ห้องครรัตน์แสดงให้เห็นว่า ในเพียงแค่บุรุษและสตรี (Superiors) เดียวให้มีบุรุษและสตรี (Subordinates) เท่านั้นที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในสภาพงานที่แสดงถึงความเป็นผู้นำของหัวหน้าที่ก่อเรื่องนี้นิยมกิจกรรมด้านบุคลากรมากอย่างเดิม ไม่จากการที่บุรุษและสตรีให้มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากหัวหน้าที่ก่อเรื่องนี้นิยมกิจกรรมด้านบุคลากร แต่ก็ต้องมีความคิดเห็นแตกต่างในการใช้คำนิยมในการตัดสิน (Value Judgement) โดยเฉพาะหัวหน้าที่ก่อเรื่องนี้นิยมไม่สามารถปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหมายของหัวหน้าที่ก่อเรื่องนี้นิยมกิจกรรมด้านบุคลากรแล้ว อาจทำให้เกิดความล้มเหลวในงานและประสบกับปัญหาจนทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานได้ อันเป็นผลสะท้อนให้อثرการลากอกรสูงขึ้นตามมา

ค.ศ. 1966 คอร์ริกานและจูลีエン²⁴ (Corrigan and Julian) ได้ทำการศึกษาการบริหารหัวหน้าที่ก่อเรื่องในโรงพยาบาลซัสคาทูน (Saskatoon) ซึ่งเป็นโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในประเทศแคนาดา โดยได้ทำการสัมภาษณ์และบันทึกกิจกรรมของหัวหน้าที่ก่อเรื่องประมาณ 12 แห่ง ซึ่งบุรุษคิดงานวันละ 8 ชั่วโมง และพร้อมกันนั้นก็ได้ให้หัวหน้าที่ก่อเรื่องแบบสอบถาม เกี่ยวกับความรู้สึกในการปฏิบัติงานด้วย พนักงานโดยเฉลี่ยแล้วในเวลา 8 ชั่วโมงนั้น หัวหน้าที่ก่อเรื่องใช้เวลาไปในงานค้านค้าง ๆ ถึงนี้ การพยายามโดยตรง 19% งานที่ไม่ใช่การพยายามโดยตรง 58% การบริหารหอพัก 7% และกิจกรรมส่วนตัว 8%

ค.ศ. 1968 ออลสัน²⁵ (Olson) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้า

²⁴ Shirley M.Corrigan and Florence Julian, "Head Nurse, Maternal or Executive?", Nursing Research, 15(Summer,1966), pp.214-217.

²⁵ Marian E.Olson, "Comparison of Head Nurse and Staff Nurse Attitudes Toward Various Aspects of Nursing Care," Nursing Research, 17(July-August,1968), pp.349 - 352.

ทีกับพยาบาลประจำการที่มีภาระให้การพยาบาลค้านทุก ๆ โดยได้ใช้ Q - Sort Items ซึ่งได้แบ่งไว้เป็น 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ การให้การพยาบาลทางร่างกาย (physical care) การให้การพยาบาลด้านจิตใจและอารมณ์ (emotional supportive care) การติดต่อพูดจาด้วยภาษา (liaison) และการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย (patient education) โดยมุงจะศึกษา 2 ประเด็นใหญ่คือ ประเด็นแรก หัวหน้าทีกับพยาบาลประจำการมีความคิดเห็นตรงกันหรือแตกต่างกันอย่างไร และประเด็นที่สองคือ หัวหน้าทีกมีอิทธิพลต่อหัวหน้าทีกของพยาบาลประจำการมากน้อยเพียงไร โดยได้ทำการศึกษาที่ หัวหน้าทีก 16 คน และพยาบาลประจำการ 32 คน ในโรงพยาบาลแห่งมหาวิทยาลัยไอโوا (University of Iowa) ผลการศึกษาสรุปได้ว่าในมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างหัวหน้าทีกและพยาบาลประจำการต่อการพยาบาลในด้านที่ 1 และไม่มีหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าหัวหน้าทีกมีอิทธิพลต่อหัวหน้าทีกของพยาบาลประจำการ ซึ่งผู้วิจัยอธิบายว่า อาจเป็นเพราะลักษณะของการบริหารการพยาบาลในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ให้อิทธิพลของหัวหน้าทีกลดลงอย่าง โดยเฉพาะการให้การพยาบาลแบบที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจกันและกันในปัจจุบัน อาจทำให้เกิดความเป็นอิสระในกลุ่มพยาบาลประจำการ เองมากขึ้น โดยมุ่งไปที่คนไข้เป็นศูนย์กลางมากขึ้น

ในปีเดียวกันนั้น นีล เบลล์ และ บลัด²⁶ (Nealey and Blood) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแบบบูรณาการและพฤติกรรมความเป็นผู้นำของพยาบาลพิเศษระดับหนึ่ง (หัวหน้าทีก) กับพยาบาลพิเศษระดับสอง (พยาบาลนิเทศโดยตรง) กลุ่มทัวร์อย่างเป็นพยาบาลประจำทีก 43 คน หัวหน้าทีก 22 คน และผู้ช่วยพยาบาล 284 คน จาก

²⁶

Stanley W. Nealey and Milton R. Blood, "Leadership Performance of Nursing Supervisors at Two Organizational Levels," Journal of Applied Psychology, 52(May, 1968), pp.414-422.

โรงพยาบาล Veterans Administration Hospital ได้ใช้แบบสอบถาม LPC (Least Preference Co-Worker) ให้กลุ่มพยาบาลทุกคน แล้วน่าจะแน่นมาเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้นำและความพึงพอใจในงานของผู้ให้บังคับบัญชา ผลการศึกษาปรากฏว่า คะแนนความเป็นผู้นำของพยาบาลพิเศษระดับหนึ่ง (หัวหน้าทีม) สูงกว่าคะแนนความเป็นผู้นำของพยาบาลพิเศษระดับสอง (พยาบาลนิเทศโดยคำแนะนำ) และพฤติกรรมความเป็นผู้นำของพยาบาลนิเทศระดับหนึ่ง เป็นที่พึงพอใจของผู้ให้บังคับบัญชามากกวายพยาบาลนิเทศระดับสอง ผลการวิจัยนี้ชี้ชัดว่า หัวหน้าทีมมีความเป็นผู้นำสูงกว่าพยาบาลนิเทศโดยคำแนะนำ

✓ ในปี ค.ศ. 1970 ชไวน์เชอร์ และ การ์เดลล่า²⁷ (Schwier and Gardella) ได้เสนอหัวข้อว่าที่โรงพยาบาลโรดไอล์แลนด์ (Rhode Island) ประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท (role) และหน้าที่ (function) ของพยาบาลนิเทศ (Supervisor) และหัวหน้าทีม (Head Nurse) ที่ปฏิบัติงานมาเป็นเวลามากกว่า 5 ปี โดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็น สรุปผลให้วางในส่วนที่เกี่ยวกับหัวหน้าทีมั้น หัวหน้าทีมมีความรู้สึกว่ามีความรับผิดชอบที่ปราศจากอานาจห้องรับค่าสั่งจากหลายฝ่าย มีขอบเขตการควบคุมงานกว้างขวางเกินไป ไม่มีการเตรียมพื้นที่ในการทำงาน รู้และประสบการณ์เพียง แต่มีงานด้านธุรการมากเกินไปจนไม่เวลาพอสำหรับงานด้านการพยาบาลโดยตรง และสำหรับงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลโดยตรงหรือการนิเทศพยาบาลนั้นโดยเฉลี่ยแล้วเป็น 44% ของกิจกรรมประจำวันของหัวหน้าทีม ซึ่งทองใช้เวลาประมาณ 30% ในวันหนึ่ง ๆ ไปในกิจกรรมเหล่านั้น

---

²⁷ Mildred E. Schwier and Frances A. Gardella, "Identifying the Need for Change in Nursing Service," Nursing Outlook, 18(April, 1970), pp.56-62.

พ.ศ. 2513 พวง เพ็ญ อัครหงส์²⁸ ให้ท่าการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลทั่วราช" พนิชปัญหาที่เป็นเหตุให้พยาบาลขาดกำลังใจและล้อเลียนเนื่องจากระบบบริหารบุคคลการไม่ดี และปัญหานักเรียนมากจากหัวหน้าศึกษาที่กินน้ำพยาบาลส่วนใหญ่เห็นว่า หัวหน้าศึกษามีความผิดในสิ่งที่ขาดความหนักแน่น ขาดความคิดริเริ่ม และมอบหมายงานไม่เหมาะสม และในปีเดียวกันนั้น กรรมการกาญจนวสิค²⁹ ให้ศึกษาปัญหาการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลส่วนราชการ พบว่าปัญหานักเรียนเกี่ยวเนื่องมาจากหัวหน้าศึกษาที่กินน้ำพยาบาลส่วนใหญ่เห็นว่า หัวหน้าศึกษามักมอบหมายงานແဏ່ງອอกค่าซึ่งทำให้พยาบาลไม่พอใจ ในช่วงทำงาน มีความผิดชอบ เดียว ในรับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้งานคับบัญชาและขอยกเว้นพยาบาลก่อนหน้าผู้ป่วยและคนอื่น ๆ

✓ พ.ศ. 2514 ผกา แฟรง เวียง³⁰ ให้ศึกษาความคิดเห็นของพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป เกี่ยวกับลักษณะของหัวหน้าศึกษาที่ต้องการ โดยใช้แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 4 ภัณฑ์ ภัณฑ์ความสุนทรีย์ในการพยาบาล สมรรถภาพในการทำงาน ลักษณะของการเป็นผู้นำและบุคลิกลักษณะที่ดี สรุปผลการศึกษาได้ว่า พยาบาลส่วนใหญ่มีความท้องที่ในระดับสูงที่จะให้หัวหน้าศึกษามีความสำคัญในการจัดการห้องน้ำอย่างมีประสิทธิภาพในการ

²⁸ พวง เพ็ญ อัครหงส์, "การสำรวจปัญหาการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลทั่วราช," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513) (อักษรไทย).

²⁹ กรรมการ กาญจนวสิค, "การศึกษาปัญหาการทำงานของพยาบาลบนที่กับผู้ป่วยของโรงพยาบาลส่วนราชการ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513) (อักษรไทย).

³⁰ ผกา แฟรง เวียง, "ลักษณะของหัวหน้าศึกษาที่โรงพยาบาลทั่วไป," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514) (อักษรไทย).

พยาบาลไว้อย่างพร้อมเพรียง มีความรู้ความสามารถในการทำงาน มีลักษณะความเป็นผู้นำในการความรับผิดชอบ สามารถแก้ปัญหาในการวางแผนการพยาบาลได้ดี มีความยุติธรรม มีศีลธรรม ใจเย็น สุขุมรอบคอบ และมีเหตุผล

พ.ศ. 2516 นันทา ภูวิจิตร³¹ ให้ท่าการศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลเด็กเรียงใหม่ พบร่วมปัญหาในการที่เกี่ยวกับหัวหน้าทีมนั้น พยาบาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหัวหน้าทีมจากการแนะนำหัวหน้าวิชาการ ทำให้ไม่มั่นใจในความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รองลงมาความเห็นว่าหัวหน้าทีมใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลในการทำงานและไม่ด้อยสนใจงานเกี่ยวกับการพยาบาลโดยตรง

ในปีเดียวกัน วรรณค่า นลิวรรณ³² ให้ศึกษาความคิดเห็นของพยาบาลเกี่ยวกับการบริหารงานก้านการพยาบาลของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก พนjaw ในก้านเกี่ยวกับหัวหน้าทีมนั้น พยาบาลส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นผู้มีบทบาทอย่างมากให้พยาบาลท่าแก่ไม่ได้มีการกำหนดหน้าที่ขอบเขตชัดเจน จึงมีการก้าวข้ามหน้าที่กันไปบังคับ ทำให้ขาดระเบียบในการปฏิบัติงานและผู้ปฏิบัติขาดความมั่นใจ

³¹ นันทา ภูวิจิตร, "การสำรวจปัญหาการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลเด็กเรียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) (อัสดง). •

³² วรรณค่า นลิวรรณ, "ความคิดเห็นของพยาบาลเกี่ยวกับการบริหารงานก้านการพยาบาลของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516) (อัสดง). •

พ.ศ. 2517 นั้นา วสุนิชช³³ ได้ศึกษา "มูลน้ำหน้าการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำแผนกเด็กของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์" พนักงานในด้านเกี่ยวกับหัวหน้าศึกนั้นพยาบาลส่วนใหญ่เห็นว่าหัวหน้าศึกมีอารมณ์ไม่คงที่แน่นอน ขาดความหนักแน่น มักไม่อ่อนประจักษ์ ปล่อยให้ลูกน้องทำงานตามลำพัง ซึ่งมีผลเสียหายให้เกิดความบกพร่องในการติดต่อประสานและไม่สามารถให้คำแนะนำในด้านวิชาการได้เพื่อ ทำให้เจ้าหน้าที่พยายามหาความมั่นใจในการปฏิบัติงาน

พ.ศ. 2518 อรพินธ์ เจริญผล³⁴ ได้ศึกษา "บบทบาทของผู้นิเทศการพยาบาล หรือผู้ตรวจราชการพยาบาลโดยค่าแห่งในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตรวจราชการพยาบาลและหัวหน้าศึก 153 คน เกี่ยวกับคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการพยาบาล ในด้านการพยาบาลผู้ป่วยด้านการบริหารและการศึกษา ตลอดจนมีญาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานและ เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ตรวจราชการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความคิดเห็นของผู้ตรวจราชการพยาบาลและหัวหน้าศึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบ เป็นรายคู่พบว่า ผู้ตรวจราชการพยาบาลมีความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพงานที่คณภาพนั้นสูงกว่าหัวหน้าศึกในทุก ๆ ด้าน และนักจ้านันยังพบว่ามีญาที่พบ เกี่ยวกับการนิเทศพยาบาลนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับค่าแห่งหัวหน้าที่รับผิดชอบ และขอเสนอแนะในการปรับปรุงงานและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ตรวจราชการพยาบาลนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับค่าแห่งหัวหน้าที่รับผิดชอบ

³³ นั้นา วสุนิชช, "มูลน้ำหน้าการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำแผนกเด็ก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พ.ศ. 2517" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517) (อักษรไทย).

³⁴ อรพินธ์ เจริญผล, "บทบาทของผู้นิเทศการพยาบาลในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518) (อักษรไทย).

พ.ศ. 2519 แสงจันทร์ ศิลปพิพัฒน์³⁵ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างความเป็นผู้นำและความพึงพอใจในงานของพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้แบบสอบถามหัวหน้าทีมและพยาบาลประจำการรวม 892 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าความเป็นผู้นำของหัวหน้าทีมมีความสัมพันธ์เชิงมีน้ำหนักกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำทีมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าความเป็นผู้นำของหัวหน้าทีมมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานของพยาบาลประจำทีมอย่างมาก ข้อเสียของการวิจัยคือที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้คือความไม่สูงมากเนื่องจากเนื้อหาของงานค้านการพยาบาลโดยตรงทอยู่ปัจจุบันแล้ว หัวหน้าทีมยังมีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านอื่น ๆ เช่น การบริหารงาน การนิเทศงาน การสอนด้วย ซึ่งวิจัยได้นำเอามาใช้ในกระบวนการและกระบวนการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมา เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

---

³⁵ แสงจันทร์ ศิลปพิพัฒน์, "สัมพันธภาพระหว่างความเป็นผู้นำและความพึงพอใจในงานของพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มนต์พิทักษ์ แวนก์ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม, 2519). (อักษรไทย).